

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 60Ek/982/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120323711
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyzedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120323711.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnenej N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. O. T. XXXX/X, XXX XX E. C., právne zastúpená JUDr. Michal Krutek, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO 47 254 581 proti povinnému G.. R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX R. - E. G., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 200,- eur a bežného výživného vo výške 250,- eur mesačne s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Petrom Šimkom, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, Cukrová 14, 811 08 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/982/2020 zo dňa 30.10.2020 takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/982/2020 zo dňa 30.10.2020 **z a m i e t a**.

II. V súvislosti s podaním sťažnosti oprávnená **n e m á** právo na náhradu trov exekúcie a povinnému nárok na náhradu trov exekúcie **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 60Ek/982/2020 zo dňa 30.10.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, exekúciu povinného podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil a rozhodol, že oprávnená je povinná súdnemu exekútorovi JUDr. Peter Šamko, PhD., so sídlom exekútorského úradu Cukrová 14, 811 08 Bratislava nahradiť trovy exekučného konania vo výške 72,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu v zmysle § 61 k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný vo svojom návrhu uviedol, že pohľadávka ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie neexistovala a ani k dnešnému dňu neexistuje. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie opísal výrok rozsudku, ktorým bol zaviazaný platiť výživné, uviedol že od dosiahnutia plnoletosti poukazuje výživné priamo na účet oprávnenej. Zároveň uviedol, že okrem výživného poukazuje na účet oprávnenej aj ďalšie finančné prostriedky nad rámec určeného výživného. V návrhu na vykonanie (správne malo byť uvedené zastavenie) exekúcie povinný uviedol platby výživného za obdobie od augusta 2019 do júla 2020. Uviedol, že výživné za máj 2020 bolo uhradené riadne a včas dňa 14.05.2020. K omeškaniu s platbou výživného za mesiac jún 2020 uviedol, že ako režisér nemá stály príjem, zároveň poukázal na množstvo platieb realizovaných v dostatočnom časovom predstihu pred ich splatnosťou. Návrh na vykonanie exekúcie považoval za nedôvodný a navrhol, aby súd jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu zastavil.

3. Oprávnená vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že s tvrdeniami povinného uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie

nesúhlasí. Oprávnená uviedla, že prílohou návrhu na vykonanie exekúcie bol okrem iného Príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.05.2020 na sumu vo výške 200,- eur pre Autoškolu WASO s.r.o., na základe ktorého oprávnená uhradila uvedenej autoškole zálohu za výcvik za účelom dosiahnutia vodičského oprávnenia v skupine B. Pokladničný doklad uvedenú skutočnosť potvrdzuje v časti „Účel“, v ktorej je uvedené „ZÁLOHA - VÝCVIK B“. Následne konštatovala, že povinný v návrhu uvádza, že výživné za mesiac jún 2020 uhradil dvomi platbami, a to dňa 18.05.2020 vo výške 200,- eur a dňa 18.06.2020 vo výške 50,- eur. Oprávnená považuje návrh povinného za absolútne nedôvodný, nakoľko je zrejmé, že platba zo dňa 18.05.2020 bola zrealizovaná podľa exekučného titulu po lehote splatnosti mesačného výživného a slúžila na úhradu poplatku autoškole, nakoľko oprávnená uhradila poplatok vo výške 200,- eur autoškole dňa 19.05.2020 na základe predloženého príjmového pokladničného dokladu. Oprávnená vo vyjadrení uviedla, že povinný poskytol oprávnenej finančné prostriedky na úhradu poplatku autoškole vo výške 200,- eur na základe jeho predošlého prísľubu a požiadavky, aby si oprávnená spravila kurz na autoškole a získala tak vodičský preukaz typu B, pričom on poplatky s tým súvisiace zaplatí. V súčasnosti vznikla oprávnenej opätovne poplatková povinnosť voči autoškole, na čo povinný reagoval v zmysle, že má použiť na úhradu poplatkov autoškole mesačné výživné a nič viac jej platiť nebude. Oprávnená na záver uviedla, že povinný pri platbe vo výške 200,- eur zo dňa 18.05.2020 neuviedol do poznámky pre príjemcu jej účel, teda že sa má jednať o výživné pre oprávnenú tak, ako to tvrdí povinný vo svojom návrhu. Oprávnená bola názoru, že uvedené tvrdenia povinného sú účelové, nakoľko platba zo dňa 18.05.2020 vo výške 200,- eur slúžila na úhradu poplatku autoškole, nie na úhradu mesačného výživného na oprávnenú. Právny zástupca oprávnenej si v súvislosti vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 74,09 eur.

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a zistil, že je dôvodný. Súd mal za preukázané, že exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 20P/267/2015 zo dňa 27.10.2016, právoplatného a vykonateľného dňa 09.11.2016, ktorým bol povinný okrem iného zaviazaný prispievať na výživu vtedy ešte maloletej sumou 250,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň mal súd z predloženého prehľadu transakcií povinného za obdobie od augusta 2019 do júla 2020 preukázané, že povinný plnil vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, oneskorenie nastalo len pri platbe výživného za mesiac jún 2020, ktoré bolo realizované v časti 200,- eur len s niekoľkodňovým omeškaním a v časti 50,- eur dňa 18.06.2020. Naproti tomu platba výživného za mesiac júl 2020 v plnej výške bežného výživného t. j. vo výške 250,- eur bola realizovaná v dostatočnom časovom predstihu. Súd zároveň poukázal na ďalšie finančné prostriedky, ktoré povinný nad rámec súdom určenej vyživovacej povinnosti dobrovoľne posielal na účet povinného.

5. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj jeho príloh mal za preukázané, že exekučné konanie voči povinnému ako aj prebiehajúca exekúcia nie je dôvodná. Povinný si voči oprávnenej plní svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne a zároveň nad rámec súdom určeného výživného poukazuje ďalšie príležitostné finančné prostriedky povinnému (správne malo byť uvedené oprávnenej) (darček k Vianociam, darček k Novému roku, príspevok na darčeky v Amerike). Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie považuje za dôvodný. Súd následne preskúmal vyjadrenie oprávnenej k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnená vo vyjadrení poukázala hlavne na platbu zo dňa 18.05.2020, ktorá bola zrealizovaná podľa exekučného titulu po lehote splatnosti mesačného výživného a slúžila na úhradu poplatku autoškole, nakoľko oprávnená ňou uhradila poplatok vo výške 200,- eur Autoškole WASO s. r. o. dňa 19.05.2020. Oprávnená uhradila autoškole zálohu za výcvik za účelom dosiahnutia vodičského oprávnenia v skupine B vo výške 200,- eur. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie oprávnená predložila súdu ako dôkaz pokladničný doklad potvrdzujúci uvedenú skutočnosť. Po preskúmaní predmetného dôkazu súd mal za preukázané, že pokladničný doklad bol vystavený na sumu vo výške 200,- eur, pričom účelom úhrady bola záloha za výcvik v B skupine potrebný na získanie vodičského oprávnenia. Oprávnená však vo vyjadrení nepreukázala nijakými dôkazmi, že úhrada zo strany povinného realizovaná po lehote splatnosti mesačného výživného dňa 18.05.2020 vo výške 200,- eur mala slúžiť na úhradu výcviku v autoškole a nešlo o úhradu časti mesačného výživného zo strany povinného. Oprávnená poukázala iba na predošlý prísľub zo strany povinného a požiadavku, aby si oprávnená spravila kurz a získala vodičské oprávnenie skupiny B. K tvrdeniu oprávnenej, že povinný pri platbe vo výške 200,- eur zo dňa 18.05.2020 neuviedol do poznámky pre príjemcu jej účel, považoval súd za irelevantné, nakoľko povinný pri platbe

nie je povinný uvádzať účel platby. Exekučným titulom bol bola povinnému určená výška vyživovacej povinnosti ako aj lehota splatnosti ako aj osoba ku ktorej rukám bol povinný zaviazaný platiť výživné. Exekučný titulom nebola povinnému uložená povinnosť pri platbe výživného uhrádzať do poznámky pre príjemcu aj účel platby.

6. Na základe vyššie uvedených skutočností súd v zmysle § 61 k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku exekúcie zastavil. Súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72,- eur, pričom na ich zaplatenie zaviazal oprávnenú, nakoľko oprávnená podaním návrhu na vykonanie exekúcie zavinila vedenie exekúcie, ktorá bola nedôvodná, nakoľko pohľadávka, ktorá mala byť predmetom exekúcie, nevznikla, nakoľko povinný pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie uhradil výživné pre oprávnenú v plnej výške.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1 písm. a), § 61k ods. 2, § 61k ods. 5, § 61l ods. 3, § 61l ods. 4, § 197 ods. 1, § 197 ods. 2, § 198 ods. 2 a § 199 Exekučného poriadku, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 22 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NSSR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Proti tomuto uzneseniu podala oprávnená prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedla, že nie je možné súhlasiť ani v jeho časti s právnym názorom vyššieho súdneho úradníka uvedeným v bodoch 20 a 21 odôvodnenia. V prvom rade poukazujú na to, že od podania návrhu bol spis pridelený vyššej súdnej úradníčke JUDr. Veronike Kubalošovej, pričom v jeho prílohách jej predložili okrem exekučného titulu a plnomocenstva aj Export pohybov 12.2019, Export pohybov 01 - 06. 2019, Príjmový doklad - záloha za autoškolu 19.05.2020 a Prehľad úhrad za obdobie 12.2019 - 06.2020. V nimi podanom návrhu zároveň uviedli: „Okrem toho poslal povinný oprávnenej 18.05.2020 aj 200,- eur, ktorá bola poskytnutá ako záloha na úhradu kurzu na získanie vodičského preukazu, ktorá bola oprávnenou dňa 19.05.2020 na uvedený účel aj použitá.“ Citujúc ust. § 53 ods. 3 Exekučného poriadku uvádzajú, že na základe uvedeného je zrejmé, že ten istý vyšší súdny úradník tú istú otázku (úhrada sumy 200,- eur zo strany povinného) posudzoval diametrálne rozdielne. Ako už uviedli vyšší súdny úradník mal predložené všetky podklady, a to aj k sume 200,- eur a teda nie je zrejmé, prečo keď najprv považoval nárok za dôvodný a sumu 200,- eur za úhradu autoškoly, následne svoje presvedčenie zmenil a sumu 200,- eur považoval za bežné výživné, pričom v predmetnom exekučnom spise sa nenachádzajú žiadne listiny, ktoré by odôvodňovali zmenu jeho právneho názoru.

9. Ako uviedol vyšší súdny úradník povinný prispieval oprávnenej aj nad rámec bežného výživného, pričom ale tieto platby nad rámec bežného výživného, je nevyhnutné považovať za výživné dobrovoľné, pričom toto výživné uhrádzal povinný dobrovoľne, keďže mu to jeho príjmy zjavne umožňovali. V uvedenej súvislosti poukazujú napr. na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 133/09-10 zo dňa 14.05.2009. Podľa názoru vyššieho súdneho úradníka oprávnená žiadnym spôsobom nepreukázala, že suma 200,- eur uhradená povinným dňa 18.05.2020 mala slúžiť na úhradu výcviku v autoškole. Predmetné tvrdenie vyššieho súdneho úradníka nie je pravdivé, a to z nasledovných dôvodov: Ako vyplýva z predložených pohybov na účte od 08.2019 do 07.2020, povinný ak platil výživné vždy v plnej sume a ak si aj výživné „predplatil“ v 01.2020, tak opäť v sume 250,- eur. Povinný v mesiaci máj uhradil 14.05.2020 bežné výživné vo výške 250,- eur a následne 18.05.2020 uhradil oprávnenej sumu 200,- eur na autoškolu. Oprávnená si dňa 19.05.2020 z predmetnej sumy 200,- eur uhradila svoju autoškolu, o čom súdu predložili potvrdenie. Oprávnená sa nedomáhala výživného za mesiace 02-03.2020, a to napriek tomu, že v týchto mesiacoch od povinného nedostala žiadne výživné, a to z toho dôvodu, že bola s povinným dohodnutá, že toto jej výživné uhradí „dopredu“ ešte v 01.2020. Keďže ale sumu 2 x 250,- eur uhradil povinný v 01.2020 nad rámec bežného výživného, mohla oprávnená túto sumu považovať za mimoriadne výživné a požadovať uhradenie bežného výživného aj v mesiacoch 02-03.2020. Ak sa ale oprávnená s povinným na niečom dohodne, tak toto aj splní, teda nežiadala výživné za 02-03.2020. Pokiaľ oprávnenej poslal povinný nejaké platby navyše mimo bežného výživného, napr. na darčeky, tak tieto aj na dohodnutý účel použila. Keďže ale bola oprávnená s povinným dohodnutá, že v 05.2020 okrem bežného výživného jej zašle aj sumu 200 na výcvik v autoškole (čo povinný aj dodržal), tak oprávnená hneď na druhý deň tieto finančné prostriedky na dohodnutý účel použila. Z predmetného uznesenia nie je zrejmé, ako ešte inak by si vyšší súdny úradník predstavoval, aby oprávnená svoj uplatnený nárok preukázala?

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, t. j. že v danom prípade neexistujú dôvody na zastavenie exekúcie, nie je správny ani výrok č. II. uznesenia a preto navrhujú, aby bolo predmetné uznesenie zrušené v celom rozsahu ako nedôvodné. Zároveň sú toho názoru, že po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, a to z toho dôvodu, že do dnešného dňa nie je uhradené zameškané výživné za mesiac jún 2020 vo výške 200,- eur. V prípade, ak by sme sa stotožnili s právnym názorom vyššieho súdneho úradníka, tak by sme za úhradu bežného výživného mohli považovať ad absurdum aj napr. 10,- eur k narodeninám, 5,- eur na autobus, alebo aj kúpu oblečenia, školských pomôcok a pod. Na základe vyššie uvedeného preto navrhujú, aby tunajší súd zrušil uznesenie č. k. 18Ek/132/2020 zo dňa 28.08.2020 (správne malo byť uvedené sp. zn. 60Ek/982/2020 zo dňa 30.10.2020), ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu a aby im boli priznané trovy konania aj za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj za podanie tejto sťažnosti.

11. Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávnenej uviedol, že sťažnosť oprávnenej považuje za nedôvodnú, a to vzhľadom na všetky zistenia exekučného súdu uvedené v napadnutom uznesení. Oprávnená vo svojej sťažnosti neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by boli výpovedné vo vzťahu k predmetu konania a ktoré by boli spôsobilé hodnotiť skutkový stav iným spôsobom a teda, že výživné za mesiac 06/2020 nebolo uhradené v plnom rozsahu tak, ako mu bolo uložené exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 20P/267/2015 z 27.10.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 09.11.2016. Naopak zastáva názor, že v napadnutom uznesení bolo dostatočne zdôvodnené, že úhrada výživného za mesiac 06/2020 bola z jeho strany zrealizovaná dvoma platbami a v plnej výške, čím nárok oprávnenej za mesiac 06/2020 preukázateľne zanikol. Stotožňuje sa preto s názorom exekučného súdu, že nároky oprávnenej neboli dôvodné, nakoľko výživné bolo z jeho strany riadne, t. j. v plnej výške uhradené v súlade s exekučným titulom v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie oprávnenu. Na základe vyššie uvedeného preto exekučnému súdu navrhol, aby vydal uznesenie, ktorým sťažnosť ako nedôvodnú zamietla a zaviazal oprávnenú k náhrade trov konania o sťažnosti v plnom rozsahu, ako aj k zaplateniu trov exekučného konania v plnej výške.

12. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

14. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. Podľa § 246 CSP ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

16. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

17. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

18. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

19. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

20. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávnenej nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, keď exekúciu zastavil. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť oprávnenej ako nedôvodnú zamietnuť.

22. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 26.06.2020, kedy oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 20P/267/2015 zo dňa 27. 10. 2016, ktorým bol povinný zaviazaný platiť oprávnenej výživné vo výške 250,- eur mesačne vždy do 15-dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Oprávnená podala návrh na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 200,- eur a bežného výživného vo výške 250,- eur mesačne splatného vždy do 15-dňa v mesiaci vopred. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 200,- eur zameškaného výživného ku dňu podania návrhu, bežného výživného vo výške 250,- eur mesačne a sumy 49,39 eur titulom trov exekúcie oprávnenej dňa 30.06.2020, ktoré bolo dňa 30.06.2020 doručené súdnemu exekútorovi, kedy sa začala exekúcia. Podstata sporu v danej veci medzi účastníkmi exekúcie spočíva v platbe 200,- eur, keď oprávnená tvrdí, že jej uvedenú platbu povinný poskytol na úhradu poplatku autoškole a povinný tvrdí, že ňou uhradil výživné za jún 2020, v dôsledku čoho nemá žiadne zameškané výživné a exekúcia je nedôvodná.

23. Pokiaľ ide o teoretické východiska, exekučný súd poukazuje na znenie § 76 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Pri určovaní splatnosti výživného sa vychádza zo skutočnosti, že toto sa platí vopred (tzn. napr. v mesiaci február na mesiac marec, v mesiaci marec na mesiac apríl, v mesiaci apríl na mesiac máj atď.), a to z dôvodu, aby mal oprávnený finančné prostriedky k dispozícii v čase, keď tieto potrebuje. Uvedené vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Zároveň je pohľadávka na bežnom výživnom tzv. prednostnou pohľadávkou a to vzhľadom na prioritu hradenia výživného (plnenia vyživovacej povinnosti), keďže prvoradá je vždy vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu, ktoré nie je schopné sa samé živiť, pred ostatnými výdavkami, resp. dlhmi. Pokiaľ ide o rozhodovanie o zameškanom výživnom, je súd povinný pri jeho vyčíslení vziať do úvahy tie plnenia, o ktorých má za preukázané, že ich povinný rodič poskytol oprávnenému v posudzovanom období a započítať ich s určenou sumou výživného. Inými slovami povedané pokiaľ sa v exekučnom konaní vymáha zameškané výživné za určité obdobie, je potrebné prihliadnuť k platbám za celé rozhodné obdobie. Súčasne súd poukazuje na to, že aj v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Inými slovami povedané ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu v jej neprospech.

24. Premietnutím uvedeného na danú vec musí exekučný súd skonštatovať, že vyšší súdny úradník správne postupoval, keď platbu 200,- eur zo dňa 18.05.2020 považoval za úhradu zameškaného výživného a exekúciu zastavil. Z vyjadrení účastníkov, ako aj z listinných dôkazov nimi predložených je nesporné, že povinný dňa 18.05.2020 uhradil na účet oprávnenej sumu 200,- eur. Vzhľadom na prioritu hradenia výživného mala oprávnená túto platbu aj keď povinný pri nej neuviedol účel platby započítať na úhradu výživného. Súd prihliadol na prednostný charakter pohľadávky na výživnom a preto je irelevantná existencia, resp. neexistencia poznámky o účele platby. Oprávnená svoje tvrdenie, že uvedenú platbu jej povinný na základe prísľubu poslal na poplatok za autoškolu, nepreukázala, keďže nepredložila k svojmu tvrdeniu žiaden relevantný dôkaz. Za taký dôkaz nemožno považovať príjmový doklad - záloha za autoškolu zo dňa 19.05.2020, ktorý preukazuje len to, že oprávnená dňa 19.05.2020 uhradila zálohu za autoškolu. Začatie a ďalšie vedenie exekúcie môže exekučný súd považovať za dôvodné iba vtedy, ak dlh alebo jeho časť vyplývajúci z exekučného titulu ku dňu začatia exekučného konania existuje. Existencia dlhu však zo strany oprávnenej nebola preukázaná. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie totiž skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie v prípade vymáhania zameškaného a bežného výživného je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že oprávnená nepreukázala, že platba povinného

zo dňa 18.05.2020 nebola platbou výživného, v dôsledku čoho povinný nemal žiaden nedoplatok na výživnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (výživné za jún 2020 povinný uhradil platbami 200,- eur dňa 18.05.2020 a 50,- eur dňa 18.06.2020) a preto exekúcia na zameškané výživné nebola dôvodná. Keďže povinný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nemal nedoplatok na výživnom, nie je ani žiaden dôvod, aby bola vedená exekúcia na bežné výživné.

25. Pokiaľ oprávnená v sťažnosti namietala postup súdu, keď najprv vydal poverenie na vykonanie exekúcie napriek tomu, že prílohou návrhu na vykonanie exekúcie bol aj podklad k sume 200,- eur a následne otázku úhrady sumy 200,- eur zo strany povinného diametrálne rozdielne posúdil, súd uvádza, že pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie súd v zmysle § 53 ods. 1 Exekučného poriadku len zisťuje, či nie sú splnené dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie taxatívne stanovené v § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, keď v tomto štádiu vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie, z exekučného titulu a pripojených príloh a pokiaľ nezistí žiaden dôvod zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, vydá poverenie na vykonanie exekúcie. To však neznamená, že by v niektorej z ďalších fáz exekúcie nemohol dospieť k záveru opačnému. Samotné poverenie na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím súdu, ale ide len o individuálny právno-aplikačný akt, ktorý má priame účinky len voči osobe súdneho exekútora. Oprávnenou k návrhu na vykonanie exekúcie predložený podklad k sume 200,- eur nepredstavoval žiaden z taxatívne stanovených dôvodov na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie a postup súdu nebol nesprávny, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie a následne po prejednaní opozičného sporu túto zastavil.

26. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúcu význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

27. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/982/2020 zo dňa 30.10.2020 zamietol.

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Pokiaľ ide o náhradu trov exekúcie v súvislosti s podanou sťažnosťou, súd rozhodol, že oprávnená nemá právo na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou, nakoľko oprávnená nebola v konaní o sťažnosti úspešná a povinnému, ktorému možno prisúdiť plný úspech vo veci, nárok nepriznal, nakoľko povinnému žiadne účelne vynaložené trovy v súvislosti s jeho vyjadrením k sťažnosti oprávnenej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.